

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

ΦΡ. 10.

Ὁ Σουσάνης κι' ὁ Μαρῆς
λέν' κουθέντες π' ἀπορεῖς.

Σ. — Ξέρεις τί σκέπτομαι Μαρῆ; Πῶς πέρυσι σάν τώρα,
ἐκλογικῶς ἐφλέγετο ἡ τῶν Ἑλλήνων χώρα
κι' ὁ ὑδροκέφαλος λαός, τυφλὸς ἐν πεποιθήσει,
ἓνα νεκρὸ στὰ πράγματα ζητοῦσε νὰ καθήσῃ
καὶ πᾶς ὁ ἐπιτήδειος ἀφ' τῆς βουλῆς τῇ στάνῃ,
τοῦ πε' αἰένου ἄρχισε, μνημόσυνα νὰ κάνῃ
καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Ῥωμῆος, σωτῆρας του καρύττει,
ὅσοις ζητοῦσαν ποσοστὰ πρὸς τοῦ μακαρίτη.

Θυμῶμαι πῶτριγύριζαν εἰς ὅλας τὰς γωνίας,
ὡς εἶδος λιτανίας,
κι' ἐβγάζαν τὰ καπέλα τους κι' ἐφέρνανε ῥισπέτο
στοῦ Κόντε τὸ πορτρέτο.

Θυμῶμαι πῶς ἐφούσκωσαν τὸν κόσμον σάν ἀσκούπι,
αὐτοὶ πῶκληρηνόμησαν τὸ πνεῦμα τοῦ Τρικούπη
καὶ μακαρίζω σήμερον τὸ κόμμα τῶν κομμάτων,
ποῦ κατορθώνει ν' αἰθμῇ σωρείαν ἐλλειμμάτων!

Τοῦ τῶπα μιά, τοῦ τῶπα δυό, τοῦ τῶπα πέντε, δέκα,
τῶπα τοῦ Κόντε, βρε Μαρῆ,
πῶς τοῦ γκοθέρνου τὸ λουρί
δὲν εἶναι βάλς, οὔτε γκαλόπ, οὔτε μπιλιάρδου στέκα.

Τοῦπα πῶς ὅσους ἀριθμεῖ ἀζιλέμονες τὸ κόμμα
τέσσαρους χρόνους μέιναντες γυμνοὶ καὶ πεινασμένοι;
θ' ἀνοίξουν τὰ τεράστειο κι' ἀχόρταγὸ τους στόμα
τώρα ποῦ πάλιν ἤρχετο χρονιά εὐτυχισμένη
κι' ὅσο μεγάλα ὄρια σὲ δαύτους καὶ νὰ βάλλῃ,
θὰν ἱμψοσίμπιλε Μαρῆ ν' ἀφήσουν τὸ κουτάλι.

Τοῦπα κι' ἄλλα, τοῦπα κι' ἄλλα τοῦ λιγνοῦ τοῦ γαλαντόμου,
καὶ μαγαλοῦ καινοτόμου
ποῦ μὲ φόρους κυνικοῦς,
κι' ἄλλους πρὸ σχολαστικούς,
περιμένει νὰ καλύψῃ,
ὁ κονδυλοτόματος
τὰ καζάνη πῶχουν γλύψει,
τὰ σκυλιὰ τοῦ κόμματος.

Μ. — Κι' ἐγὼ θυμοῦμαι κατ' αὐτάς κι' ἐντύπωσι μοῦ κάνει,
ἐρίτιρε Σουσάνη,
τῶ δόξες ποῦχα πέρυσι στὴ σάλα τοῦ Ῥουμάνου,
πῶξάπλωνα τὰ πόδια μου στὸν καναπέ ἀπάνου
καὶ στὴ βαντιέρα τῇ χρυσῇ,
καφὲ μῶφέρναν καὶ κρασί
καὶ τῆς Ἀβάνας ποῦρα,
γὰ νὰ φωνάξω οὔρρα!

Κι' ἐρέτο πῶχω συμφορὰ κι' ἐφέτο πῶχω πείνα,
ὁ Ἀθῶς μ' ἐπαράτησε κι' ἐπῆγε στὴν Ἀθῆνα.
καὶ μένω πεινασμένος
καὶ καταδικασμένος
νὰ βλέπω κάθε δεύτερο μὲς τῆς ἐφημερίδας
Λουκούλας, συμπόσι καὶ χοροὺς περιόδους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛ. Σ 4 Υ 1 Φ 30030

Θυμῶμαι σύντροφε πιστὲ κι' ἀχώριστό μου ταῖρι,
 πῶς τὸ κομψό του ἄθου μας σαπουνισμένο χέρι,
 μὴ χῆιδευσέ γλυκά, γλυκά,
 τὴν ψυρριασμένη πλάτη·
 μὰ τώρα! μόνον θηλυκά
 χαϊδεύει στὸ παλάτι!

Ἐπέρυσι, στὴ σκάλα του,
 σὶν κῆπο καὶ στὴ σάλα του,
 πηδούσανε κι' ἐτρέχανε μ' ἐλευθερία ὅση,
 Λευθαῖνοὶ καὶ Φαρσῖνοὶ κι' Ἀρακκλησιᾶνοὶ τόσοι·
 καὶ ξαπλωμένα στὸ σοφᾶ διέκρινε καὶ εἶδε,
 καπέλα καὶ ποκάμισα μ' ἓνα κουάρτε γλυδά.

Μὰ τὴν αὐτὰ πετάξανε,
 κι' ἡ ἐποχὴς ἀλλάξανε!
 Καὶ πλέον δόξας καὶ τιμὰς,
 θυρῶ πῶς δὲν ἔχει γιὰ μᾶς!
 Κι' Ἀλέξης ὁ λακκὸς περνᾷ,
 καὶ σαβουρώνει καὶ κερνᾷ,
 μὲς τοῦ χοροῦ τ' ὀλόφωτο καὶ φῖνο σαλονάκι,
 μόνον κυράδες ποὺ φοροῦν μεταξωτὸ σωβράκι.

Σ. — Τὶ μασκάρᾳ! Τὶ ἄδικοι! Τὶ κακομοίρας εἶσαι!
 Γιατί παραπονεῖσαι
 καὶ μέμφεσαι ἓναν ἀνθρώπο πῶρχειται μὲς τὴν τόπο,
 καὶ κάνει τὴ φτωχολογιὰ νὰ τρώῃ δίχως κόπο.
 Γιατ' εἶσαι πάντα σου κακὸς καὶ πάντα σου χαμένος,
 μήπως ἂν τὸν ἐψήφησες ἐβγήκες ζημιωμένος!

Δὲν τὸ κατάλαβες Μαρῆ
 πῶς τοῦ κομψοῦ Ῥωμάνου,
 γιὰ νὰν τ' ἀρέσουνε χοροί,
 παράσημα Σουλτάνου,
 ἢ βίζιτες τοῦ παλατιοῦ
 καὶ τὰ γερόχτιν τοῦ κουτιοῦ,
 μουντζὰ πῶς ἔδωσε πλατεῖα
 σὲ Λόντρα καὶ σὲ Βενετιά,
 κι' ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν νερὴν στὸ ξερονῆσι
 μὲ κάθε παληοτσάρουχο νὰ πηγῇ καὶ νὰ δειπνήσῃ;

Ἀκόμα δὲν ἐννόησες πῶς ὁ δικός μας ἄθως
 πληρύνει πᾶν ἀπὸ τὸν τῶν συναδέλφων λάθος·
 κι' ὅταν ὁ Κόντης δὲν ἰδεῖ τὸν ἄθω στὸ πλευρό του,
 ἀπ' αἰσία φαντάσματα πῶς βλέπει στ' ὄνειρό του;

Στὸ κλασικὸν βασίλειον, Μαρῆ, τῆς Ῥωμιοσύνης
 καὶ κράτος τῆς αἰσχύνης·
 ποὺ θαλασσώνεται τὸ πᾶν κι' ὑβρίζονται τὰ πάντα
 π' ὅλοι κοιμῶνται νηστικοὶ κι' εὐημεροῦν τριάντα,
 ἐξήλεψε κι' ἡ ἄθως μας νὰ λάβῃ ἐξουσίαν·
 μὰ τὸν παρέλαβαν Μαρῆ,
 κατεργαρεῖοι φοβεροὶ
 κι' ἐγίνηκε θυσία!

Εἶδες μὲ τόσους πῶγειναν διορισμοὺς ἐτότες,
 νὰ λάβουνε προτίλησι καὶ δέκα πατριῶτες;
 Εἶδες ἢ αἰετοὺς ποτὲ τὸν ἄθω νὰ φωνάξῃ
 γι' αὐτὸ τὸ ἔρημο νησί ποὺ πάει νὰ βουλάξῃ;
 Σὲ φέστας ὅπως συντρῶδῃ καὶ μπάλου τερνανάει,
 κανέναν τὸν ἀσίκᾳ μας τὸν ἄθω δὲν περνᾷ!

Καὶ μ' ὅλον τοῦτο πίστεψε, Μαρῆ τῆς ψύφρας Κρεῖτε,
 πῶς νὰν τοῦ ψάλλω μῶρχειται καὶ νὰν τοῦ τραγουδήσω,
 Ἄφεντη μὲ τὰ τάλλαρα,
 συμπάθα μ' ἂν ἐφάλαρα,
 γιατί μὲ πρῶτο ποὺ νερὴν τῆς κάλπης καρναβάλι,
 σὰ μυῖγες θὰ κολλήσουμε στὴν ζωοπαρὰ σου πάλι!

Μ. — Σουσάνη εὐερέθιστε σ' ὀρκίζω στὴ φιλία,
 νὰ πάψῃς τὰ πολιτικὰ, ν' ἀλλάξῃς οὐιλία.
 Μὴ μοῦ θυμᾶς τῶν ἐκλογῶν τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας,
 ὥρας καθ' ἃς μὲ συντηρεῖ θαλάσσιος ἀέρας!
 Ἄλλως τε τί τὸ ὄρελος νὰ γχιζοῦμε στὸν ἄμμο·
 πὲς μου κανέναν ἔρωτα, πὲς μου κανένα γάμο,
 λέγε μου γιὰ τὸ θέατρο, πὲς μου περὶ Παλόμπη,
 πῆγες καθόλου στὸ μ. π. α. ζ. α. π. ὡς ἂν οἱ Κολόμποι;

Σ. — Τ' ἄκουσα καὶ τὸ χάρηκα
 κι' αὐτὸ τὸ νταβατοῦρι·
 κι' εἶπα, ξαποστινάρικα
 θὰ πάω στὸ Ληξοῦρι
 νὰ ἰδῶ τὴν Ληξουριάτισσιν
 ποὺ βγάνουν τὰ λαχεῖα,
 ἂν σὰν τῆς Ἀργοστολιώτισσιν
 θάχουν ἐπιτυχία.
 Κι' ὅρκο σοὺ κάνω, βρε Μαρῆ
 πῶς τὸ μυαλό μου ἀπορεῖ
 καὶ βρίσκειτ' ἄνω κάτω,
 γιὰ δὲν περίμενα ποτὲ
 πῶς τόσα θάβλεπα μ. π. ω. τ. ε.,
 ἀπάνου στὸ μαρκατο.

Κι' ἐκείνη μὲ τὸ στραβισιν
 ἡ γαλὴ καὶ κωρὰ,
 κι' ἐκείνη μὲ τὸ πράσινο

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

3013 TABOKAI

YΟΙΣΙΝΤΑΡ . Π ΗΤΟΛΛΥΣ

ποῦχε τὴ ἔκτορ' αἰῶνα
 κι' ἐκείνη πώδεζ' αἰῶνα
 τὸ βόζε τῆς μανίης,
 κι' ἐκείνη πώδεζ' αἰῶνα
 πῶς ἔχει Τυπαλδίκι.

ὅλες πολὺ μ' ἄρεσανε, γιὰτ' εἶχαν ὅλες χάρι
 καὶ γούττο γιὰ μπαζάρι.

Κι' ἐνῶ εὐχαριστήθηκα πολὺ μὲ τὸ βελέει,
 λιγάκι ἐλυπήθηκα, Μαρῆ Κουρλοκαντούτσα,
 ποῦ ἔδωσα τὸ φράγκο μου πῶς ἀπτιθὰ μοῦ πέση,
 κι' ἀπεναντίας μῶτ' ἔχει μὴν ἀγοροκουκουτσα!

Καὶ ἐννοεῖς, μ' ἐγέλασαν οἱ παρεστῶτες φίλοι,
 κι' ἐγίνηνκα βεζήλι!

Καὶ φεύγωντας ἐκείθεν κρυφὰ καὶ κούτσα, κούτσα,
 μῶτ' ἀνέβηκα " νὰ χαίρεται, Σουσάνη, τὴν κουκουτσα! "

"Ὅμως ἐθαίμασα πολὺ, τὴν κάθε δεσποσύνη,
 πῶλαθε τὴ εὐγένεια, ποῦχε τὴν καλοσύνη,
 νὰ δώτῃ χεῖρα βοκθὴν νὰ γείνῃ τὸ μπαζάρι,
 γιὰ νὰ μπορέσῃ ἡ μουσικὴ με θάρρος νὰ σονάρῃ.

Μ. — Τὸ κοπελίστικο μπαζάρ, μιλόρδε τοῦ διχόλου,
 δὲν μπόρετες ν' ἀφήνῃ:

ἐνῶ στὸ δικαστήριον δὲν φάνηκε καθόλου
 ν' ἀκούσῃς τὰ τῆς δίκης.

Ν' ἀκούσῃς τὸν περίφημο τὸν Τσίλο τὸν κύρ Τάση,
 πωγύρευε τὴ σ τ α σ ι,

Ν' ἀκούσῃς τὸ Γεράσιμο, ποῦ λές τὸ Δελλαπόρτα,
 πῶρισε δυὰ καὶ τρεῖς φορὲς τὸν κάθε νόμο βόρτα:
 κι' ἐμίγη κι' ἐθερσάρησε σὰν Ἀπριλίου γαρδελι:
 ν' ἀκούσῃς καὶ τὴ μύμουλες τοῦ Νιόνιου τοῦ Σπινέλη,
 ποῦ στάσιν καὶ ἀντίστασιν καὶ ἀπειλὴ καὶ βία
 τὴν ἔκαμε Γ κ ρ α ν β ί α!

Καὶ βγαίνει τότε παμψηφεί μὴν ἔπ' ἡ οἰα,
 " πῶς στάσις δὲν ἐγένετο " παρ' ἦτον ἱστορία;
 σ' ἡνὴ καὶ νταβατοῦρι,

ποῦ ἤμπορούσε νὰ συμβῇ μονάχα στὸ Λαζούρι. "

Γι' αὐτὸ κι' ἐβγήσαν ὅλοι τους ἐλευθεροὶ Σουσάνη,
 κι' ὁ Τζωρτζὺς ὁ φιλόμουσος ποῦ τὰ τραγούδια φκιάνει
 κι' ὁ Πιέρρος καὶ ὁ Ἀντζουλος Ἰακωβάτων γένοι
 καὶ πᾶς ἐκεῖ ὁ παρεστῶς,
 ὡς καὶ Παπύρης ὁ γνωστός,
 ποῦ μὲ τὸ κλαρινέτο του Κολόμπενες λιγόλει.

Σ. — Μαρῆ, χωρὶς τὰ χωρατὰ, τὸ πνεῦμα μου στουπίζει,
 μ' αὐτὸν τὸν Παπύρη!

Σ' ἐπὶ φωνὴν σ' ὅ,τι καυχᾶ καὶ σ' ὅ,τι πανηγυρί,
 ἀδύνατο νὰ μὴν ἰδῇς στὴ μέση τὸν Ἀσγύρη,

κι' ὅταν συνῆλθῃ ν' ἀκουστῇ μὲς τὸ Λαζούρι κρότος,
 νὰ κι' ὁ Παπύρης πρῶτος:

Καὶ μῶργεται νὰ πῶ Μαρῆ, τὸ μὲνέθητί μου Κύριε,
 καὶ μέγας εἶ καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Παπύριε!

—XXXXXX—

ΤΟ ΧΑΡΕΜΙ.

Σὰ χίλια νάτανε μαζί νὰ κελαῖδουν ἀηδόνια
 σὲ δασωμένη βεμματιά,
 ἢ σὰν ἀπάνω στ' οὐρανοῦ τ' ἀπέραντα σαλόνια
 χερουβειμίσια συντροφιά,
 τ' ἀρμονικὰ τ' ἀφάνταστα τραγούδια νὰ σκορπάη,
 ὅταν ὁ μέγας Σαββαῶθ στὸ πρόγευμά του πάει,
 ἔτσι γλυκὸ μῶτ' ἀνέκηκε τραγουδοῦ πῶς γρικοῦσα
 νὰ μοῦ χαϊδεύῃ τὴν καρδιά,
 τότε ποῦ μὲς τὸ Βόσπορο περαστικός ἐζούσα,
 μιὰν ὀλοφέγγαρη βραδιά.

Ἐμέθυσα μὲ τὸ γλυκὸ τῆς ἀρμονίας ἦχο
 κι' ἐβγήκα στο μπαλκόνι μου.
 κι' εἶδα πῶς κι' οἱ γειτῶνοι μου,
 βγήκαν καὶ κύταζαν κι' αὐτοὶ τὸ βιζαβί μας τοῖχο
 ποῦχε παράθυρα μικρὰ μὲ φύλλα σιδερένια.
 μὰ μὲ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ
 στὸ βάθος τοῦ παρεθυριοῦ,
 εἶδα νὰ ξεπροβαίνουν κεφάλια μαρμαρένια
 καὶ μάτια πῶφωτίζανε μὲ τόση γλύκας χάρι,
 ποῦ πιά σθυμμένο καὶ νεκρὸ,
 πῖσω σὲ σύγνεφο μικρὸ,
 κρυβώτουν' ἀφ' τῆ ζήλεια τοῦ τὸ ξάστερο φεγγάρι,

Εἶδα καὶ γύρω π' ἀνθίζε μικρὸ περιβολάκι.
 εἶδα καὶ κάτου στὸ ἀντρεῖ πῶφύλλαξαν φυλλάκοι,
 καὶ πλέον ἐκατάλαβα καὶ τίς ὁ μάγος ἦχος,
 καὶ τί ἐμπεριέκλειεν ὁ βιζαβί μας τοῖχος.
 Ἐννόησα κι' ἀρχίνησε τ' ἀχείλη μου νὰ τρέμῃ,
 πῶς τρυφερὲς χανούμησες κλεισμένες στὸ χαρέμι,
 μὲ τραγουδιῶν καὶ μὲ φιλιῶν ἀτίμητο λιθάνι,
 νανούριζαν τὸν Τουρκαλὰ σὲ μαλακὸ διβάνι!

Μέρες πολλὲς περάσανε κι' ἀπὸν' ἀφ' τὸ μπαλκόνι
 μ' ὅσο λιθοβόρι νάτανε, μ' ὅση βροχὴ καὶ σκόνῃ,
 οὔτε στιγμὴ δὲν ἔλλειπα, μὴν τύχη καὶ μπορέσω
 σὲ κάποια μελοζύμωτη Χανούμησα ν' ἀρέσω
 Μὰ ὅσο κι' ἀν' ξεπάγιαζα στὸ μόντζο νύχτα μέρα
 μ' ἐστέρνανε στὸ διάολο κι' ἀκόμα πάρα πέρα!

Φαντάζεστε μὲ τί σκασμὸ, μὲ τί μεγάλη φοῦρκα,
 τὸ μαγικὸ πᾶρήτησα μπαλκόνι τοῦ Βόσπορου,
 ποῦ δὲν ἀξιῶθηκα νὰ πῶ σὲ μιὰ καὶ μόνῃ Τουρκα,
 τοῦλάχιστον τὰς σκέψεις μου περὶ Περονο-σπόρου!

« Ἐννοία σας, εἶπα φεύγωντας, Χανούμησες χαμένες,
 σκεφθῆτε πῶς εἰμ' Ἑλληνας μ' ἐλπίδες ἀναμένες,
 κι' ἂν ὅσοι στὰ βαλάντια τοῦ κράτους ἐντρυφᾶνε,
 δὲν θάχουν τὴν ἀναίδεια μὲ μίας νὰ μᾶς φᾶνε,
 παρὰ θὰ μᾶς ὀπλίσουνε νὰ πάρουμε τὴν Πόλι,

πῶ, πῶ, τί ἔχει νὰ γενῇ!
 θα μῖπτε στὴ Δαμασκηνή,
 καὶ μὴν καὶ τὴν Ἀργυροῦ.
 ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΤΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΤΟ ΚΟΜΗΤΑΤΟ
Έγινε λοιπόν και το κομητάτο για τής μάσκες. Οί κ.κ. Κ. Γεράκης, Α. Μεταξάς, Α. Δαλλαπόρτας και Ρ. Λιβαθυνόπουλος, απέτελεσαν την επιτροπήν. Φροντίσατε τώρα να προετοιμασθήτε οί ενδιαφερόμενοι **μ α σ κ α ρ ά δ ε ς**, για να βραβευθήτε.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Έν Κερκύρα έτελέσθησαν οί γάμοι τής χαριτοβούτου κόρης του συμπολίτου μας Άνδρέου Μεταξά Νομάρχου, Καρολίνας Μεταξά, μετά του αξιολόγου νέου κ. Στεφάνου Γουλελιού. Συγχαίρομενοι ολοφύγως το νεαρώτατον ζεύγος, εύχομεθα πάσαν έφικτήν εύτυχίαν.

— Αφίκετο εκ Κωνσταντινουπόλεως μετά τής αξιοτίμου συζύγου του ο ήμέτερος συμπολίτης Γεράσιμος Δεστούνης μεγαλέμπορος.

— Ο αδιέξοδος δρομίσκος ο άνωθε, τής εκκλησίας Φουσατού είναι εις αθλίαν κατάστασιν. Παρακαλούμε τον κ. δήμαρχον να επιστήση την προσοχήν του, διότι οί πάροικοι παραπονούνται πολύ.

— Αφίκετο και ανέλαβε τὰ καθήκοντά του ο νέος ειρηνοδίκης κ. Καμπάνης.

— Ο αξιόγαστος νέος κ. Δημήτριος Άντύπας αντήλλαξεν χαμηλίους στεφάνους μετά τής επ' άρετή διακρινομένης δεσποινίδος Μαρίας Ραζή. Τοίς νεονύμφοις εύχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Επανήλθεν εκ Κερκύρας ένθα πρό πολλού διέτριβεν, ο ήμέτερος φίλος κ. Μιχαήλ Λυκούδης.

— Παρακαλούνται όσοι τών Κυρίων και Κυριών αγοράζωσιν λεξικά, μεθοδους και μυθιστορήματα να διέλθωσιν εκ του Πρακτορείου τών εφημερίδων μέχρι τής 3ης έρχομένου όπως τὰ συμπληρώσωσιν.

Είς την προηγουμένην ερώτησίν μας "Τίνες εσταύρωσαν τον Κύριον ήμών Ιησουν Χριστόν, ή άπάντησις είναι

“Ρωμαίοι στρατιώται.

Τοιαύτην άπάντησιν μόνον ο κ. Γεράσιμος Ενδιός απέστειλεν και συνεπώς αυτός είναι ο πρώτος και μόνος λύτης.

Σήμερον έρωτώμεν.

“Ποιον τετράποδον ζώον γίνεται μέλος του σώματός μας, αν του προσθέσωμεν θ.α φωνήεν εις την άρχην και χωρίς να αλλάξη ο τόνος ; ,

Είς τον πρώτον λύτην δοθήσεται όλόκληρος ή σειρά του Ζιζανίου από την άρχην τής εκδόσεώς του μέχρι σήμερον καλλιτεχνικώς δεδεμένη.

ΣΑΤΑΝΙΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Τί ωμορφες αυτές ή νέες καρικατούρες τών Άθηνών ! — Δες φταις έσύ, αλλά έγώ που έράττητα το πρώτον σου γράμμα. — Η σκυλοβλα (το διαβολάκι) μαθίνει την κουκουβάγια γράμματα. — Ο εξώστης του ζημωτηρίου και το μανουροτσούχαλο. — Περιστόν να ξελαμιάζεσθε, δεσποινίς . . . μη φοβείσθε γιχτι δέν σάς τόν ζηλεύουν. —

“Όσο κι' αν με διαολίζεις κι' ή καρδιά σου μαίνεται, σ' άπαντώ και με βουρλίζεις.

Μή σου κακοραίνεται ; ;

Μή σκάς τή γρόλια κάθε που περ άει ο γρυλιχτμένος. — Η ίρις της πλάκας παρακαλείται να καταθέση τὰ όπλα διότι έφθασεν ο έξοχικός στρατός.

Άπορώ πώς να μην κάνης φιγούρα στο θεάτρο με τόσες τουαλέτες.

ΕΧΕΤΕ υπ' όψιν σας πάντοτε, ότι μόνον το ψαλλίδι και το βάρψιμον του κ. Σ. Άρσενη δύνανται να ήκανοποιούν κάθε ιδίωτρο ποίημα και να άγγελοποιούν τα κανονικά.

ΑΝΤΙΟΧΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΥΠΟΓΡ. ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΡΡΕΒΙΑΝΟΥ.

Ε. ΜΠΑΣΙΑΣ.

Έν ώριμώ ηλικία απέβίωσιν εν Άθήναις ο συμπολίτης ήμών **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Τ. ΜΠΑΣΙΑΣ** χρηματίσας επί πολ.ετίαν έμπορος και αντιπρόσωπος εν τή βουλή, τής ήμετέρας έπαρχίας. Η είδησις του θανάτου του αϊφνηδώς διαδοθείσα, μεγάλην παρήγαγεν συγκίνησιν εν τή ήμετέρα κοινωνία.

ΜΕΡΥ ΣΑΝΔΕΡΣ.

Καταβληθείσα υπό χρονίου νοσήματος, εξεμέτρησε το ζην εν ηλικία ογδοήκοντα έτών ή χρηστή και ένάρετος δέσποινα **ΜΕΡΥ ΣΑΝΔΕΡΣ**. Την κηδείαν της, ήτις έγενετο μεγαλοπρεπώς, παρακολούθησεν εκλεκτόν πλήθος.

Συνιστώμεν εις τούς ταξιδεύοντας να προτιμώσιν το διά Πυλλάρου ταξείδιον διότι έχει, άφ' ενός ποικιλίαν, άφ' έτέρου όλιγωτέραν θάλασσαν και όπερ σπουδαιότερον, ταχύτατον και καθαρόν άτμόπλοτον.

Διά τὰ εισιτήριά σας να διευθύνεσθε εις το παντοπωλείον Μπερδεμπέ — Σαρδούνη.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ το ύπ' αριθμόν 2 ήμισυ θεωρείον τής κάτω σειράς. Πληροφορείαι παρά τω κ. Η. Φραγγοπούλω.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ή ένοικιάζεται κλειδοκύμβάλλον με ούραν εις καλήν κατάστασιν και εις τιμήν συμφέρουσαν. Πληροφορείαι παρ' ήμιν.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΕΙΛΟΣ
ΑΝΤΙΟΧΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΥΠΟΓΡ. ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΡΡΕΒΙΑΝΟΥ.